

Met zijn back-ground die hem ontegensprekelijk tot een echte wereldburger maakte lijkt het moeilijk te begrijpen dat een talentvol kunstenaar als Jean Claude Lambrecht in Oostende woont en niet in bijvoorbeeld Amsterdam, Parijs of New York.

Het lijkt eens te meer het bewijs dat Oostende, zij het geen wereldstad, dan toch een stad is met een kosmopolitische sfeer. Een erfenis allicht uit haar roemrijke verleden.

Jean Claude Lambrecht werd geboren te Moeskroen, zijn moeder was een Fran-

çaise, zijn vader een Bruggeling. Dit even ter inleiding.

Het grote succes van Jean Claude Lambrecht is helemaal niet verwonderlijk. Deze man beschikt immers over de perfecte combinatie van kunstzinnig talent en kunstenaars-vakmanschap.

Lambrecht is tevens het moderne type van de bohémienkunstenaar. Een man die heel sterk kan relativieren. Vandaar dat hij ook geen moeite heeft met de commentaren van gefrustreerde critici of het afgunstig gedoe van andere kunstenaars.

De meest gehoorde kritiek slaat op het feit dat zijn werk zo'n perfecte weergave is van de werkelijkheid. Fotografisch geïnspireerd... te commercieel aldus de critici.

Niettemin is de kunst van Jean Claude Lambrecht ons insziens superieur. De keuze die Jean Claude Lambrecht maakte om op die bijna fotografische wijze te schilderen verklaart hij als een logisch gevolg van de visuele tijd waarin wij leven. En met die visuele tijd bedoeld de kunstschilder de voortdurende confrontatie die we allen ondergaan van beelden, kleuren,

voorstellingen. Machtige media zoals film, televisie, video, magazines, dagbladen, reclamepanelen bestoken zowat onafgebroken onze geest. Eraan ontsnappen kan gewoon niet. Hoeft ook niet meent Jean Claude Lambrecht. Uit al dat visionaire haalde Jean Claude Lambrecht een bepaalde techniek die men ook wel eens omschrijft als het «hyperrealisme». De werken die Lambrecht tot circa half 1988 schilderde waren vooral subtiel erotisch, zoals een perfect vrouwennaakt, een wat agressief meisjesgelaat. Het zijn mooie, verleidelijke vrouwen. Het schilderen van vrouwen is zeker niet iets aparts, men deed het reeds van de vijfde eeuw voor Christus. Wel zeer boeiend is de wijze waarop Jean Claude Lambrecht het doet. Zijn vrouwen zijn zeer eigentijds, ze beantwoorden aan het glitter- en glamourbeeld waarop vrouwen ook in de hedendaagse fotografie meestal worden voorgesteld. Een wijze die men binnen emancipatiebewegingen voor de vrouw wel meer afwijst. Vermits het hem hier toch gaat om creativiteit... om kunstenaarsschap hopen we dat de toeschouwer evenwel voldoende volwassen zal zijn om te begrijpen dat het hier gaat om een verbeeldingswereld van de kunstenaar.

Fenomenaal aan het werk van Jean Claude Lambrecht is zekerlijk ook het gegeven dat deze man niet op doek schildert maar op zwarte fluweel. Door deze zeer moeilijke techniek alleen al, schilderen op fluweel, kan men het werk van Lambrecht zeker niet bekritisieren als zijnde te commercieel.

Dergelijk vakmanschap is zeldzaam. Bijzonder mooi zijn ook de historische figuren (16de eeuws) die Lambrecht schildert. Daarover meer in een volgende uitgave.

cw.

